

Det er lidt bekymrende, at en højtrangeret ansat i det danske politi har den holdning. Det svarer jo lidt til, at vi også kan ophæve enhver anden form for kontrol. Hvad med dem, der kører for stærkt f.eks.? Vi ved da, at uanset hvor meget der sættes ind, så vil vi ikke kunne forhindre, at folk kører for stærkt i Danmark. Skal vi så lade være med det, fordi vi ikke kan forhindre det? Nej, vi skal selvfølgelig blive ved, fordi det har en præventiv effekt.

Bendt Bendtsen (KF):

Man kunne jo næsten få lyst til at blande sig i den debat, der lige har kørt, for hvis man mener, at vi skal have en mere effektiv kontrol ved vores grænser, så kender vi jo modellen fra det gamle Østtyskland. Og så var der ingen tvivl om, at det kunne blive bedre.

Jeg synes også nok, at når man siger, at nu skal man køre med paskontrollen hist og pist, så kunne man spørge om, hvorfor vi så ikke skal have gennemført det mod Norge og Sverige. Hvorfor vil hr. Tom Behnke ikke have kontrolleret Lillebæltsbroen hver nat, så kunne vi jo fange en hel masse tyveknegte. Altså, der er mange muligheder.

Vi taler om fri bevægelighed for lovlydige borgere. Og når man i dag rejser den her forespørgselsdebat om de fulde omkostninger, så er der svaret gentagne gange i dag, og det, jeg kan sige her fra Folketingets talerstol, kan jo hurtigt virke som en gentagelse.

Det er nu engang, som det blev sagt, det land, som giver asylstatus, som skal sørge for det økonomiske underhold for den pågældende, som har fået asyl. Og hvis den pågældende flygtning rejser videre, kan det kun være som turist, da opholdstilladelsen kun gælder i det land, som har givet opholdstilladelsen. Er den pågældende ikke godkendt som flygtning, er der jo ingen fri ret til at rejse imellem landene.

Så stiller hr. Tom Behnke i dag spørgsmålene: Jamen hvad så, hvis man ikke registrerer fingeraftryk, foto m.v. i de lande? Jamen så kan alt jo smuldre, hvis det går den vej. Og hr. Tom Behnke spørger: Hvis kurderne lander på Italiens østkyst, hvad sker der så? Jamen så har vi jo netop muligheden for inden for Schengenaftalen at kunne gå ind og sige, at hvis de ikke sørger for at have den ydre kontrol i orden, så kan vi genskabe vores kontrol.

Jeg synes, at det er for nemt at sætte sagen på spidsen på det her område. Det er jo sådan, at rejser en asylansøger alligevel ind i et andet

Schengenland og søger asyl igen, har vi Dublinkonventionen, som tilsiger, at det er det første modtagerland, som er ansvarlig for asylansøgningen. Det har vi diskuteret gentagne gange i dag, og det bliver jo gentagelse på gentagelse. Når vi mener, at Dublinkonventionen er god, så er det, fordi den forhindrer asylshopping mellem de enkelte lande.

Jeg har tidligere sagt, at hvis man tror, man kan standse det hele med en rulle pigtråd ved grænsen eller nogle ekstra folk, så er man naiv på mange områder, for så vil asylsøgere tage til de steder ved Danmarks grænser, hvor presset og kontrollen er mindre. Det kan være Vesterhavet, det kan være Østersøen, det kan være mange andre steder.

Vi ser frem til, at det kommende fingeraftryksregister, Eurodac, bliver et godt redskab til at få overholdt gældende regler på området, og vi mener, at det er et vigtigt redskab i bekæmpelsen af asylshopping. Registret vil jo hindre, at asylsøgere kan omgå reglerne. Det, vi så kan diskutere, er, hvor mange der kan finde vej udenom, som hr. Tom Behnke har været inde på. Men jeg synes, det er utopi at begynde at sætte de her virkelig gode, generelle regler under pres, fordi der er nogle steder, hvor det ikke fungerer på nuværende tidspunkt. Det er et spørgsmål om dialog, og det er et spørgsmål om samarbejde.

Når forespørgerne taler om fulde omkostninger, så kunne det også være interessant at høre, om man ønsker en bureaukratisk ordning, hvor regningen for afviste ansøgere i asylland nr. 2 skulle sendes til land nr. 1. Er det det, man har tænkt på, når man har formuleret den her forespørgsel? Det kunne vi måske også få et svar på.

Så synes jeg også, at vi må konstatere – vi kan læse det i Jyllands-Posten på forsiden i dag, og vi har hørt ministeren sige det i dag – at Dublinkonventionen virker, at den fungerer nu. Der er over 400 mennesker, som Danmark har kunnet levere tilbage, mens der gik 53 den anden vej. Så siger man: Jamen der var altså 109 tilfælde, hvor det ikke virkede. Ja, men det her virker altså, og vi er på vej i den rigtige retning. Og jeg synes også, at i den korte tid, som vi har haft til at få det her til at fungere, må vi konstatere, at Dublinkonventionen fungerer. Jeg synes, at det er utrolig tilfredsstillende, at vi ser de tal på nuværende tidspunkt.

Fra konservativ side må jeg sige, at vi er meget enige i den linje, der er lagt på det her